

ĮTERPTO ŠERNO ĮTAKA LIETUVOS VIETINIŲ KIAULIŲ HIBRIDŲ, IŠAUGINTŲ ĮPRASTOMIS SĄLYGOMIS, MĖSOS RIEBALŲ SUDĖČIAI

Violeta Razmaitė, Gintautas Švirmickas

Lietuvos veterinarijos akademijos Gyvulininkystės institutas,

R. Žebenkos g. 12, LT-82317 Baisogala, Radviliškio r.; el. paštas: razmusv@one.lt

Santrauka. Tyrimams sudarytos Lietuvos vietinių kiaulių ir jų hibridų, kuriems įterpta 1/4 šerno, grupės (kiaulaitės ir kastratai). Hibridų raumenyse sausųjų medžiagų buvo daugiau ($p < 0,05$), negu grynaveislių Lietuvos vietinių kiaulių raumenyse. Saikingas šerno dalies (1/4) įterpimas į Lietuvos vietines kiaules ir gautų hibridų auginimas įprastomis kiaulių auginimo sąlygomis nežymiai sumažino sočiųjų ($p = 0,072$) ir padidino nesočiųjų ($p > 0,10$) riebalų rūgščių kiekį raumenų riebaluose. Nors šerno įterpimas patikimai nepakeitė bendro mononesočiųjų riebalų rūgščių santykio, atskirų rūgščių, tokių kaip C20:1, hibridų mėsoje buvo mažiau ($p < 0,05$), negu Lietuvos vietinių kiaulių mėsoje. Didesnę įtaką įterptas šernas turėjo poodinio riebalų audinio sudėčiai. 1/4 šerno genotipo hibridų riebaliniame audinyje buvo mažiau sočiųjų riebalų rūgščių ($p < 0,001$) ir daugiau C16:1 ($p < 0,05$), bet mažiau kitos C20:1 ($p < 0,01$) iš mononesočiųjų riebalų rūgščių ir daugiau polinesočiųjų riebalų rūgščių ($p < 0,05$), negu Lietuvos vietinių kiaulių poodiniuose riebaluose. Palyginti su grynaveislėmis kiaulėmis hibridų poodiniuose riebaluose taip pat buvo geresnis polinesočiųjų ir sočiųjų riebalų rūgščių santykis ($p < 0,01$). Gyvūnų lytis didesnę įtaką turėjo Lietuvos vietinių kiaulių raumenų ir poodinio audinio riebalų rūgščių sudėčiai negu hibridų.

Raktažodžiai: kiaulės, šernai, įterpimas, riebalų rūgštys, raumenų riebalai, poodinis riebalinis audinys.